

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 31.08.2010
SEK(2010) 1006 slutlig

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

Europeiska migrationsnätverkets lägesrapport 2009

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

0. Inledning	4
1. Kort historik	4
2. Relevant utveckling på det politiska området sedan rådets beslut 2008/381/EG antogs	5
2.1. Den europeiska pakten för invandring och asyl	5
2.2. Rättslig utveckling.....	6
2.3. Stockholmsprogrammet	6
2.4. Lissabonfördraget.....	7
3. Nätverkets mandat	7
4. Nätverkets sammansättning.....	8
4.1. Nätverkets styrelse	8
4.2. Nationella kontaktpunkter	9
4.3. De nationella nätverkens tjänsteleverantörer	10
5. åtgärder som genomförts sedan antagandet av rådets beslut 2008/381/EG	10
5.1. Nätverksarbete	10
5.2. Särskilda undersökningar, rapporter och studier.....	12
5.2.1. Årliga policyrapporter	12
5.2.2. Årsrapporter om asyl och migrationsstatistik.....	13
5.2.3 Nätverkets studier.....	13
5.2.3.1. Organisationen av asyl- och migrationspolitik i EU:s medlemsstater	14
5.2.3.2. Mottagande-, återsändande- och integrationspolitik för ensamkommande barn och uppgifter om deras antal – en jämförande EU-studie.....	14
5.2.3.3. EU-program och -strategier för hjälp till återvändande till och reintegration i tredjeländer.....	15
5.2.3.4. Olika nationella praktiker för att bevilja skyddsstatus som inte harmoniserats inom EU	15
5.2.4. Särskilda undersökningar	16
5.3. Insamling och tillhandahållande av information och uppgifternas jämförbarhet	16
5.3.1. System för informationsutbyte	16
5.3.2. Nätverkets ordlista och tesaurus.....	17
5.4. Ett synligare nätverk.....	17

5.4.1. Nationell nivå	18
5.4.2. Nätverkets hemsida (http://emn.sarenet.es)	18
5.4.3. Information om resultaten av nätverkets arbete	18

0. INLEDNING

Detta är den första lägesrapport som läggs fram av Europeiska migrationsnätverket (*nätverket*) i enlighet med artikel 4.5 c i rådets beslut 2008/381/EG. Styrelsen ska enligt denna artikel ”minst en gång per år lägga fram en kortfattad lägesrapport för Europaparlamentet, rådet, kommissionen, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om migrationsnätverkets pågående verksamhet och de viktigaste resultaten från dess studier.”

Föreliggande rapport omfattar perioden från antagandet av rådets beslut (den 14 maj 2008) till 2009 års slut, men händelser på senare tid tas också upp när så är särskilt påkallat. Detta gäller i synnerhet senare sammanfattande rapporter som lagts i samband med studier utförda av nätverket efter rådets beslut¹.

1. KORT HISTORIK

Redan 1996 beställde Europeiska kommissionen en studie om möjligheten att inrätta ett europeiskt migrationsövervakningscentrum². Vid Europeiska rådets möte i Laeken³ 2001 uppmanades sedan kommissionen att överväga ”ett europeiskt system för utbyte av information om asyl, migration och ursprungsländer.” Som ett resultat av detta inrättades 2003 det europeiska integrationsnätverket, först som ett pilotprojekt och sedan som en förberedande åtgärd åren 2004–2006. Europeiska rådets möte i Thessaloniki 2003⁴ ”välkomnar [...] dessutom inrättandet av ett europeiskt migrationsnätverk och det kommer att undersöka möjligheterna att inrätta en permanent struktur i framtiden”.

Haagprogrammet⁵ stärkte behovet av insamling, tillhandahållande, utbyte och effektiv användning av aktuell information. Handlingsplanen för genomförande av Haagprogrammet⁶ omfattade publiceringen av en grönbok om det europeiska migrationsnätverkets framtid,⁷ vilket ledde till att kommissionen i augusti 2007 lade fram ett förslag⁸ till rådets beslut om inrättande av ett europeiskt migrationsnätverk. Detta beslut av rådet 2008/381/EG⁹ antogs den 14 maj 2008.

Under pilotfasen och den förberedande fasen producerades, under medlemsstaternas frivilliga deltagande en stor mängd resultat. Bland annat var det fråga om *årliga policyrapporter* för perioderna januari 2003–juli 2004, augusti 2004–december 2005 och därefter en rapport för år

¹ Samtliga rapporter från nätverket (sammanfattande såväl som nationella) finns på <http://emn.sarenet.es/>.
² Feasibility Study for a European Migration Observatory. Final Report, European Communities, Luxembourg: Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer, 1998, ISBN 92-828-3360-7.

³ Ordförandeskapets slutsatser – Europeiska rådets möte i Laeken 14–15 december 2001 (SN 300/1/01 REV 1)

⁴ Ordförandeskapets slutsatser – Europeiska rådets möte i Thessaloniki den 18 och 19 juni 2003.

⁵ Meddelande från kommissionen till Rådet och Europaparlamentet av den 10 maj 2005. – Haagprogrammet: Tio prioriteringar för de kommande fem åren Partnerskapet för förnyelse i EU när det gäller frihet, säkerhet och rättvisa [KOM(2005) 184 slutlig, *Europeiska unionens officiella tidning* C 236, 24.9.2005].

⁶ Handlingsplan för genomförande av Haagprogrammet för ett stärkt område med frihet, säkerhet och rättvisa inom Europeiska unionen (2005/C 198/01).

⁷ Grönbok om det europeiska migrationsnätverkets framtid, november 2005, KOM(2005)606 slutlig.

⁸ Förslag till rådets beslut om inrättande av ett europeiskt migrationsnätverk, KOM 2007/0466 slutlig.

⁹ Rådets beslut 2008/381/EG av den 14 maj 2008 om inrättande av ett europeiskt migrationsnätverk.

2006 respektive 2007; samt *årliga rapporter om asyl- och migrationsstatistik*, varvid nätverkets nationella kontaktpunkter lämnade betydande bidrag till både 2002 och 2003 års rapporter (sammanställda av en extern uppdragstagare) samt årsrapporter sammanställda av nätverket 2004, 2005 och 2006. Därutöver genomfördes ett antal studier, bl.a. om invandringens effekter på Europas samhällen (mars 2006, studie genomförd av nio kontaktpunkter), mottagningssystemen, deras kapacitet och asylsökandes sociala situation inom ramen för EU-medlemsstaternas mottagningssystem (maj 2006, studie genomförd av tio kontaktpunkter), kontrollerad migration och dess effekter på arbetsmarknaden samt hälso- och sjukvårdssektorn (november 2006, studie genomförd av elva kontaktpunkter), olagligt bosatta tredjelandsmedborgare i EU-medlemsstater, statens inställning till dem, deras profil och sociala situation (januari 2007, studie genomförd av nio kontaktpunkter), inrese- och bosättningsvillkor för högkvalificerade arbetstagare i EU (maj 2007, studie genomförd av elva kontaktpunkter), återvändande (maj 2007, studie genomförd av elva kontaktpunkter) och familjeåterförening (januari 2008, studie genomförd av nio kontaktpunkter). Ämnen för de studier som har genomförts av nätverken har allt oftare kommit att väljas med tanke på deras relevans för den senaste utvecklingen på politikens område och för att tillhandahålla information till stöd för beslutsfattarna.

2. RELEVANT UTVECKLING PÅ DET POLITISKA OMRÅDET SEDAN RÅDETS BESLUT 2008/381/EG ANTOGS

Sedan inrättandet av nätverket har mycket hänt inom Europeiska unionen, på såväl politikens som juridikens område, vilket har bidragit till en utvidgning av EU:s asyl- och migrationspolitik. För att sätta in nätverkets arbete i ett sammanhang ges här en kort översikt över utvecklingen.

2.1. Den europeiska pakten för invandring och asyl

Den europeiska pakten för invandring och asyl¹⁰ antogs av Europeiska rådet den 15–16 oktober 2008 på grundval av kommissionens meddelande från juni 2008 ”En gemensam invandringspolitik för Europa: principer, åtgärder och verktyg”¹¹. Pakten ses som ännu en ansats mot en övergripande europeisk migrationspolitik eftersom den bygger på framsteg som gjorts under de senaste tio åren. Europeiska rådet har gjort följande fem principiella åtaganden:

1. Att organisera laglig invandring med beaktande av de prioriteringar, behov och den mottagningskapacitet som varje medlemsstat har fastställt och att främja integrering.
2. Att kontrollera olaglig invandring genom att bland annat se till att utlänningar som vistas olagligt återvänder till sitt ursprungsland eller ett transitland.
3. Att öka gränskontrollernas effektivitet.
4. Att bygga ett Europa för asylsökande.

¹⁰ Ordförandeskapets slutsatser: <http://register.consilium.europa.eu/pdf/sv/08/st14/st14368.sv08.pdf>

¹¹ Kommissionens meddelande ”En gemensam invandringspolitik för Europa: principer, åtgärder och verktyg”, juni 2008 KOM(2008) 359 slutlig.

5. Att skapa ett globalt partnerskap med ursprungs- och transitländerna för att främja synergier mellan migration och utveckling.

När Europeiska rådet antog pakten beslutade det också att hålla en årlig debatt om invandrings- och asylpolitiken. Syftet med debatten är att Europeiska rådet ska kunna övervaka genomförandet av både pakten och Stockholmsprogrammet¹². Enligt pakten uppmanas kommissionen att varje år förelägga rådet en rapport på grundval av medlemsstaternas bidrag och, i förekommande fall, med förslag till rekommendationer för både EU:s och dess medlemsstaters genomförande av nuvarande pakt och Stockholmsprogrammet. I pakten fastslås dessutom att debatten kommer att göra det möjligt för Europeiska rådet att hålla sig underrättat om de viktigaste utvecklingsåtgärder som varje medlemsstat överväger i genomförandet av sin invandrings- och asylpolitik.

2.2. Rättslig utveckling

Mellan 2008 och 2009 antogs ett antal direktiv med anknytning till invandring och asyl, vilket har bidragit till att ytterligare utveckla EU:s och medlemsstaternas politik och lagstiftning på området.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna¹³, också känt som ”återvändandedirektivet”, innehåller gemensamma EU-övergripande regler och ett återvändandeförfarande.

Vad gäller arbetstagare från tredjeland, innebär dessutom rådets direktiv 2009/50/EG om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning¹⁴ att bättre villkor fastslås för arbetstagare från tredjeland som önskar ta högkvalificerad anställning i medlemsstaterna genom ett påskyndat förfarande för utfärdande av nödvändiga viseringar och uppehållstillstånd kallat EU-blåkort.

För att fortsätta kampen mot olaglig invandring fastslås i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG¹⁵ minimistandarder för sanktioner och åtgärder som ska vidtas i EU-medlemsstaterna mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som bryter mot förbudet att anställa tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i landet.

2.3. Stockholmsprogrammet¹⁶

”Stockholmsprogrammet – Ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd” som antogs av Europeiska rådet i december 2009 innehåller Europeiska unionens prioriteringar på såväl området migration och asyl som andra rättsliga och inrikes frågor under femårsperioden 2009–2014. Stockholmsprogrammet, som bygger vidare på Haagprogrammet,

¹² Stockholmsprogrammet – Ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd, 17024/09.

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna.

¹⁴ Rådets direktiv 2009/50/EG av den 25 maj 2009 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning.

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG av 18 juni 2009 om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt.

¹⁶ Se http://www.se2009.eu/en/the_presidency/about_the_eu/justice_and_home_affairs/1.1965. I april 2010 antogs *Handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet* som KOM (2010) 171.

är inriktat på sådana prioriteringar som hållbara återvändandeprogram och utveckling av laglig migration och integration samt skydd av underåriga utan medföljande vuxen som reser in i EU. Detta program är, tillsammans med den europeiska pakten om immigration och asyl, avsett som ett vägledande verktyg i den vidare utvecklingen av asyl- och migrationspolitiken inom EU.

Stockholmsprogrammet innehåller också många element för förstärkt informationsutbyte mellan medlemsstaterna om utvecklingen i en rad asyl- och migrationsfrågor. För att uppnå detta på effektivast möjliga sätt, måste informationen kunna jämföras mellan medlemsstaterna och nätverket kan hjälpa till med detta.

2.4. Lissabonfördraget

Lissabonfördraget trädde i kraft den 1 december 2009. I avdelning V i fördraget om ett område med frihet, säkerhet och rättvisa finns bestämmelser om att utarbeta en politik för asyl och invandring. I fördraget fastslås målet att införa en gemensam politik på området invandring samt att utarbeta lagstiftning för att säkerställa en enhetlig asylstatus för tredjelandsmedborgare. Genom fördraget införs också ett ordinarie lagstiftningsförfarande för laglig invandring och, för första gången, en rättslig grund för integrationsåtgärder.

3. NÄTVERKETS MANDAT

Som framgår av rådets beslut 2008/381/EG ska nätverkets mål vara att tillgodose gemenskapsinstitutionernas och medlemsstaternas myndigheters och institutioners behov av information i frågor som rör migration och asyl, genom att tillhandahålla uppdaterad, objektiv, tillförlitlig och jämförbar information om migration och asyl i syfte att stödja utformningen av Europeiska unionens politik på dessa områden. Nätverket ska också ha till uppgift att förse allmänheten med information om dessa frågor.

Med hänvisning till artikel 2 i rådets beslut 2008/381/EG förväntas nätet

- samla in och utbyta uppdaterade och tillförlitliga data och uppdaterad och tillförlitlig information från ett brett urval av olika källor,
- analysera de data och den information som avses i led a och presentera dem i lättillgänglig form,
- i samarbete med andra berörda EU-organ bidra till utarbetandet av indikatorer och kriterier som gör informationen enhetligare och bidrar till utvecklingen av gemenskapsverksamhet med anknytning till migrationsstatistik,
- utarbeta och offentliggöra återkommande rapporter om migrations- och asylsituationen i gemenskapen och medlemsstaterna,
- inrätta och underhålla ett Internetbaserat system för informationsutbyte, som ger tillgång till relevanta dokument och publikationer på migrations- och asylområdet,
- öka medvetenheten om migrationsnätverket genom att ge tillgång till den information det samlar in och sprida migrationsnätverkets resultat, om det inte är fråga om konfidentiell information,

- samordna information och samarbeta med andra berörda europeiska och internationella organ, samt
- se till att verksamheten överensstämmer och är samordnad med relevanta unionsinstrument och unionsstrukturer på migrations- och asylområdet.

Den mesta verksamhet som bedrivs av nätverket beskrivs i de årliga arbetsprogrammen som godkänns av styrelsen efter samråd med nätverkets kontaktpunkter. Kommissionen antar sedan formellt det årliga arbetsprogrammet och beslutar därmed om finansieringen av nätverkets kontaktpunkter. Till dags dato har arbetsprogrammen för 2008, 2009 och 2010 genomförts.

4. NÄTVERKETS SAMMANSÄTTNING

Visserligen samordnas nätverkets verksamhet fortfarande av Europeiska kommissionen (numera under direkt ansvar av generaldirektoratet för inrikes frågor), men enligt rådets direktiv 2008/381/EG har vissa ändringar av den ursprungliga strukturen krävts för att förbättra förvaltningen och säkerställa smidig funktion. De främsta förändringarna var följande:

1. Inrättandet av en styrelse för nätverket.
2. Inrättandet av kontaktpunkter i alla medlemsstater som deltar i samarbetet.
3. Utnämningen av två tjänsteleverantörer som kan bistå kommissionen i samordningen av nätverket.

Var och en av dessa aktörer diskuteras kort nedan.

4.1. Nätverkets styrelse

Styrelsens ordförandepost innehas av kommissionen och är sammansatt av en företrädare från varje medlemsstat¹⁷ samt observatörer från Danmark¹⁸ och Europaparlamentet. Styrelsens roll är att ge nätverket politisk ledning, och därmed garantera kopplingen mellan de politiska prioriteringarna och det arbete som utförs av nätverket. Dessutom ska den bidra till att förbereda och sedan godkänna nätverkets årliga arbetsprogram. Styrelsen är också ansvarig för att övervaka de framsteg som nätverket gör samt för att utfärda rekommendationer om nödvändiga insatser när så fordras.

Under perioden mellan antagandet av rådets beslut och den sista december 2009 har styrelsen sammanträtt vid fyra tillfällen (den 23 maj 2008, 10 oktober 2008, 15 maj 2009 och 16 oktober 2009). Vid dessa möten har styrelsens ledamöter diskuterat och fattat beslut om många strategiska frågor, exempelvis

¹⁷ Inledningsvis deltog inte Irland i antagandet av rådets beslut i maj 2008, men uttryckte i gengäld sin beredskap att delta i juli 2008. Landet tillträdde genom kommissionens beslut K(2009)2708 som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT L 108, 29.4.2009, s. 53).

¹⁸ Fastän det inte formellt åligger Danmark att inrätta en kontaktpunkt, deltar landet ändå i en del av nätverkets arbete och möten.

- godkännande av nätverkets arbetsprogram för 2008, 2009 respektive 2010 samt de indikativa belopp som ingår i minimi- respektive maximibudgeten för varje nationell kontaktpunkt.
- förfaranderegler för en rad sammanhang (exempelvis förfaranderegler för styrelsen, vademecum för nätverkets särskilda undersökningar).
- fastställande av de lämpligaste strategiska formerna för samarbete med andra behöriga enheter inom området migration och asyl.
- Ämnen för framtida studier eller hur nätverket skulle kunna bidra till andra insatser (t.ex. bidrar nätverket sedan 2009 till uppföljningsmetoden för övervakningen av den europeiska pakten för invandring och asyl).

4.2. Nationella kontaktpunkter

Nationella kontaktpunkter har skapats i nästan samtliga medlemsstater och dessa ska vara sammansatta av minst tre experter. Den av experterna som ska fungera som nationell samordnare ska vara tjänsteman eller annan anställd vid den utsedda enheten. De återstående experterna kan komma antingen från samma enhet eller från andra privata eller offentliga nationella och internationella organisationer som är baserade i medlemsstaten. De kontaktpunkter som medlemsstaternas regeringar har utsett är vanligen inrikes- eller justitieministerierna, men i vissa också forskningsinstitut, icke-statliga organisationer och någon internationell organisations nationella kontor. De nationella kontaktpunkterna erhåller finansiering genom årliga bidrag.

Ännu i slutet av 2009 var Bulgarien, Cypern och Rumänien inte helt och hållet etablerade och integrerade i nätverkets arbete. Även om dessa medlemsstaters kontaktpunkter deltog i viss verksamhet skedde det ännu inte på samma nivå som övriga medlemsstater.

Enligt artikel 5.5 i rådets beslut 2008/381/EG åligger det varje kontaktpunkt att utföra migrationsnätverkets uppgifter på nationell nivå och bland annat

- (a) tillhandahålla nationella rapporter,
- (b) bidra med nationell information till systemet för informationsutbyte,
- (c) utveckla kapacitet att översända särskilda förfrågningar och att snabbt besvara sådana förfrågningar från andra nationella kontaktpunkter, och
- (d) inrätta ett nationellt migrationsnätverk bestående av ett brett urval av organisationer och enskilda personer som är verksamma på området migration och asyl, och som företräder samtliga berörda parter.

Experterna från de nationella kontaktpunkterna träffas regelbundet för att diskutera sitt arbete och för att utbyta information om pågående och framtida insatser. De inbegriper också, när så är lämpligt, medlemmar av nationella nätverk i sitt arbete.

De huvudsakliga resultaten av de nationella nätverkens arbete rapporteras nedan i avsnitten 5.1–5.4.

4.3. De nationella nätverkens tjänsteleverantörer

Under andra halvåret 2009 utsåg Europeiska kommissionen två tjänsteleverantörer: GHK-COWI och iLiCONN. Detta hade föregåtts av ett anbudsförfarande och kontraktet som undertecknades i november 2009 med GHK-COWI löper t.o.m. 2012 med möjlighet till ett års förlängning. Denne tjänsteleverantör prioriterar en förbättring av nätverkets samordningsförmåga och att producera de sammanfattande rapporterna och andra resultat i tid. Den andra tjänsteleverantören iLiCONN (Interactive Listening and CONNecting), ett konsortium bestående av tre företag: Intrasoft (huvudleverantör), Bibliomatica (värduppdrag) och Unisys (tillhandahållande av affärslösningar) har utsetts med stöd i ett rullande ramavtal som är förnybart varje år t.o.m. 2013. Deras huvuduppgift är att utveckla system för informationsutbyte och nätverkets hemsida.

5. ÅTGÄRDER SOM GENOMFÖRTS SEDAN ANTAGANDET AV RÅDETS BESLUT 2008/381/EG

I detta avsnitt beskrivs det huvudsakliga arbete som utförts av nätverket t.o.m. år 2009 i fråga om nätverksarbete (avsnitt 5.1.), särskilda undersökningar, rapporter och studier (avsnitt 5.2.), insamling, tillhandahållande och jämförelse av information (avsnitt 5.3.) och ett synligare nätverk (avsnitt 5.4.).

Nätverkets arbetsprogram för 2008 var främst inriktat på att färdigutveckla nätverket från en förberedande åtgärd till en formaliserad struktur som bygger på en normativ rättsakt. I 2009 års arbetsprogram låg tyngdpunkten främst på att göra nätverket helt operationellt. Arbetsprogrammet för innevarande år innebär ytterligare konsolidering och komplettering av de åtgärder som inleddes 2009 samt nya resultat i linje med nätverkets mandat och EU:s politiska dagordning.

5.1. Nätverksarbete

En av de främsta prioriteringarna i både 2008 och 2009 års arbetsprogram var att utveckla nätverkets nätverksarbete. De främsta nätverksinsatserna var:

Nätverksarbete på EU-nivå.

1. **Tolv möten med de nationella kontaktpunkterna**, som kommissionen ungefär var sjätte-åttonde vecka organiserat och stått värd för i samarbete med nätverkets kontaktpunkter. Syftet med mötena med de nationella kontaktpunkterna är att diskutera vilka framsteg som gjorts i arbetet inom ramen för nätverkets arbetsprogram, samt att se över nätverkets nyckelproduktion såsom den sammanfattande rapporten om nätverksstudierna. Vanligen deltar en eller två företrädare för varje nationell kontaktpunkt i dessa möten.
2. Anordnandet av **nätverkets årliga konferens** i december 2008 och december 2009. Konferensen 2008 utmärktes av reflektion, då den var inriktad på analys av nätverkets arbete och länkar med andra berörda EU-initiativ genom en rad arbetsseminarier om nätverksarbete och system för informationsutbyte, av möjligheten att komplettera andra EU-initiativ, särskilda undersökningar och de årliga rapporterna om asyl- och migrationsstatistik. Konferensen 2009 bestod av två seminarier. Förmiddagsseminariet var inriktat på nätverkets möjlighet att komplettera och uppnå synergieffekter med andra EU-organ, med presentationer vid det europeiska stödkontoret för asylfrågor, systemet för ömsesidigt informationsutbyte,

ICONet och Frontex. Eftermiddagsseminariet ägnades åt en presentation av de inledande rönen i nätverkets studie om ensamkommande barn (se [avsnitt 5.2.3.2](#)) och den studie som byrån för de grundläggande rättigheterna genomfört om asylsökande barn i EU:s medlemsstater som skilts från sina föräldrar¹⁹. [Konferensen 2010](#) ägde rum i september 2010 under ledning av det belgiska ordförandeskapet för Europeiska unionen. Ämnet var långsiktig uppföljning av invandrares vägar.

3. Anordnandet av **fortbildning** med inriktning på antingen tekniska eller administrativa frågor. Dessa omfattade fortbildning rörande allmän nätverksverksamhet, särskilt för nyare nationella kontaktpunkter om sådana ämnen som syftet med nätverket och dess verksamhet samt utveckling av nationella nätverk (september 2008), hur man ansöker om och förvaltar stöd till ett nationellt nätverk (april 2009), utarbetandet av nätverkets årsrapport om asyl- och migrationsstatistik tillsammans med andra enheter med ansvar för insamlande och tillhandahållande av data (september 2009) samt ett seminarium för att få fram nya idéer om användningen och den eventuella framtida utvecklingen av nätverkets system för informationsutbyte (december 2009).
4. **Partnersamverkan och möten** mellan mer erfarna och nyare nationella nätverk ägde också rum i syfte att underlätta integrationen av nyare mindre erfarna nationella kontaktpunkter i nätverket. Ett antal nationella kontaktpunkter (bl.a. AT, BE, DE, EE, HU, LU, LV, MT, SE, SK och UK) organiserade partnermöten med sina partner eller inbjöd dessa nationella kontaktpunkter att delta i nationella möten.

Nätverksarbete på nationell nivå

I linje med arbetet att också utveckla ett nationellt nätverk erbjöd nästan samtliga nationella kontaktpunkter **nationella arrangemang** som omfattade nationella nätverksmöten, expertmöten och andra arrangemang. Detta nätverksarbete bidrog till att ytterligare utveckla de nationella nätverkens arbetsprogram, förse nätverkets studier med specifika uppgifter och andra resultat eller att förbättra nätverkens synlighet.

Nätverkssamarbete med andra enheter

Tillsammans med de insatser som omnämns ovan deltog andra (EU-)organ också i nätverksverksamheten. Som redan framgått deltog också andra EU-organ i nätverkens årliga konferens 2009, varigenom de kunde ge en överblick över sin nuvarande status och utveckling med avseende på asyl och migration när det gäller informationsbehov, analys och insamlande av information. De uppmanades också att överväga omfattningen på samarbetet och samordningen med nätverket. De studier som nätverket genomför ger också tillfälle till nätverksarbete med andra organ.

Andra konkreta insatser inom ramen för nätverkssamarbetet omfattade insatser tillsammans med byrån för de grundläggande rättigheterna i samband med ovannämnda studie om asylsökande barn i EU:s medlemsstater som skilts från sina föräldrar.

I ett annat sammanhang och i enlighet med artikel 10 i rådets beslut 2008/381/EG kontaktades nätverket av Norge 2009 i syfte att delta i nätverket samt bidra till dess verksamhet. Denna önskan välkomnades av såväl styrelsen som av de nationella kontaktpunkterna och åtgärder

¹⁹ Se http://fra.europa.eu/fraWebsite/news_and_events/infocus10_3004_en.htm.

vidtogs under 2010 i syfte att sluta ett samarbetsavtal mellan Norge och kommissionen om hur Norge skulle kunna delta i nätverkets arbete.

Vad gäller nätverkets pågående studier (2010) om att möta behovet av arbetskraft genom cirkulär och tillfällig migration, har nätverket inrättat kontaktpunkter tillsammans med Eurocities arbetsgrupp för ekonomisk migration och arbetsgruppen för tillfällig och cirkulär migration som samordnas av European Policy Centre.

Nätverket deltog också aktivt i flera arrangemang som organiserats av andra organ, vilket beskrivs närmare i avsnitt 5.4 Ett synligare nätverk.

5.2. Särskilda undersökningar, rapporter och studier

Nätverkets kärnverksamhet är utarbetandet av årliga policyrapporter, årliga rapporter om asyl- och migrationsstatistik och andra studier som tar upp specifika frågor som rör policyutveckling, exempelvis i fråga om ensamkommande flyktingbarn, hjälp till återvändande, arbetskraftsinvandring och skyddsstatus som inte harmoniserats inom EU men som ändå beviljas av medlemsstaterna. En annan av nätverkets viktiga uppgifter är särskilda undersökningar.

Vad gäller metoderna för att genomföra en studie, är det styrelsen som ansvarar för att godkänna urvalet av ämnena för dessa studier som vanligen föreslås av de nationella nätverken eller kommissionen. De nationella kontaktpunkterna utvecklar och avtalar sedan om gemensamma specifikationer i samarbete med kommissionen och dess tjänsteleverantör. Med hjälp av dessa gemensamma specifikationer producerar sedan varje nationell kontaktpunkt en nationell rapport som, när så är möjligt, utarbetas i samarbete med deras nationella nätverksmedlemmar. I de nationella rapporterna analyseras eller sammanställs den tillgängliga informationen i medlemsstaterna ("skrivbordsforskning"), vilket ger en övergripande opartisk överblick över situationen i en viss medlemsstat. Kommissionen och tjänsteleverantören producerar sedan en sammanfattande rapport som innehåller nyckeluppgifterna från varje nationell rapport med fokus på de viktigaste aspekterna och så långt möjligt insatta i ett EU-perspektiv (t.ex. genom kopplingar till policyinitiativ på senare tid). Stor vikt läggs vid att presentera informationen på ett opartiskt, objektivt sätt – en faktasammanställning som beslutsfattare sedan kan bestämma sig för hur de vill använda. Alla nationella sammanfattande rapporter görs tillgängliga på nätverkets hemsida.

5.2.1. Årliga policyrapporter

Syftet med nätverkets årliga policyrapport är att ge en sammanfattning av de viktigaste händelserna på det politiska och juridiska området (också EU-lagstiftning) samt av offentliga debatter på området migration och asyl i medlemsstaterna. Dessa rapporter omfattar också, så långt möjligt, relevanta statistiska uppgifter (om än preliminära) för att kvantitativt förklara utvecklingen.

En stor skillnad mot tidigare år introducerades vid produktionen av den årliga policyrapporten 2009. Rapporten utarbetades i två olika steg: nätverkets kontaktpunkter uppmanades först att lämna in en nationell rapport (den siste december 2009) som gällde framsteg i arbetet med att uppnå åtaganden i uppföljningsmetoden för övervakningen av den europeiska pakten för invandring och asyl²⁰. De nationella bidrag som sammanfattats tjänade sedan som underlag

²⁰ Första årsrapporten om invandring och asyl, COM(2010) 214.

för kommissionens interna arbetsdokument²¹ som bifogades kommissionens rapport som lades fram vid Europeiska rådets möte i juni 2010. Nätverkets kontaktpunkter uppmanades sedan att lämna in sin ”kompleta” nationella rapport, inklusive händelser på området asyl och migration som inte nödvändigtvis omfattas av uppföljningsmetoden. Sammanfattningen av ”den fullständiga” årliga policyrapporten 2009 lades fram i augusti 2010.

Nätverkets årliga policyrapport 2010 förväntas åter bidra till såväl kommissionens årliga rapport om genomförandet av den europeiska pakten om immigration och asyl 2010 som Stockholmsprogrammet i syfte att inkomma med ett bidrag i god tid tidigt 2011.

5.2.2. Årsrapporter om asyl och migrationsstatistik

Syftet med de årliga rapporterna om asyl- och migrationsstatistik²² är att lägga fram en analys av de statistiska trenderna i fråga om asyl och migration, också om illegal invandring, gripanden och återsändande för referensåret i medlemsstaten. I rapporterna används så långt möjligt statistik från Eurostat. Nätverket ansvarar inte för insamlingen av statistiska data, eftersom detta faller under Eurostats ansvar, såvida det inte rör sig om data som kompletterar dem som sammanställts av Eurostat. I stället verifierar de nationella nätverken, i samarbete med sina respektive nationella dataleverantörer, och analyserar sedan relevanta data åt sina medlemsstater och lägger sedan fram en analytisk rapport om vilka mönster och trender som kan utläsas ur dessa data.

Nätverket har arbetat för att komma ifatt och få en komplett serie årsrapporter från och med 2001 och så aktuella som möjligt, beroende på tillgången på data. Med tanke på detta utarbetade nätverket sin årsrapport om asyl- och migrationsstatistik 2006 (referensperiod januari–december 2006) och 2007 (referensperiod januari–december 2007). Utöver de nationella rapporterna har standardiserade datatabeller i ett gemensamt format producerats för respektive nationell kontaktpunkt med en sammanställning av data från dem från och med år 2001.

År 2009 började nätverket utarbeta årsrapporten om statistik om migration och internationellt skydd 2008. Denna och senare rapporter kommer att föras med uppgifter i enlighet med rådets förordning 862/2007 om statistik över migration²³. Den sammanfattande rapporten förväntas bli klar i slutet av 2010 och därmed kommer nätverket att vara ifatt. För 2009 års rapport kommer det mesta av statistiken att finnas tillgänglig i slutet av 2010 eller början av 2011, vilket innebär att den sammanfattande rapporten skulle kunna vara klar så tidigt som mitten av 2011.

5.2.3 Nätverkets studier²⁴

Sedan rådets fattade sitt beslut har nätverket utarbetat studier i följande ämnen:

- Organisationen av asyl- och migrationspolitik i EU:s medlemsstater.
- Mottagande-, återsändande- och integrationspolitik för ensamkommande barn och uppgifter om deras antal – en jämförande EU-studie.

²¹ SEK(2010) 535

²² Rapporterna finns tillgängliga på nätverkets hemsida:
[http://emn.sarenet.es/Downloads/prepareShowFiles.do"?directoryID=15](http://emn.sarenet.es/Downloads/prepareShowFiles.do).

²³ Rådets förordning (EG) nr 862/2007.

²⁴ De olika rapporterna finns på [http://emn.sarenet.es/Downloads/prepareShowFiles.do"?directoryID=113](http://emn.sarenet.es/Downloads/prepareShowFiles.do).

- EU-program och -strategier för hjälp till återvändande till och reintegration i tredjeländer.
- Olika nationella praktiker för att bevilja skyddsstatus som inte harmoniserats inom EU.

5.2.3.1. Organisationen av asyl- och migrationspolitik i EU:s medlemsstater

Syftet med rapporten var att ge en överblick över organisationen av asyl- och migrationspolitik i EU:s medlemsstater. Detta inbegriper bl.a. den institutionella kontexten, berörda ministerier, grundläggande lagstiftning och förordningar samt andra organisationer som tar hand om invandrare. Syftet med rapporten var främst att integrera de nationella kontaktpunkterna och att vinna erfarenheter genom att utarbeta en sammanfattande rapport, potentiellt från ett fullt utbyggt nätverk av 26 nationella kontaktpunkter. Varje nationella kontaktpunkt uppmanades också att utarbeta en "nationell tabell", dvs. en schematisk överblick över respektive medlemsstats institutionella ram för migrations- och asylpolitik som också presenterar de främsta aktörerna och deras uppgifter. Institutionernas tabeller fungerar också som en portal till mer information via hyperlänkar som går till olika listade aktörer.

Den sammanfattande rapporten, som bygger på 24 nationella rapporter, visar att de asyl- och migrationspolitiska frågorna är komplexa, ofta med unika problem för respektive medlemsstat. I de flesta medlemsstater deltar i allmänhet tre större institutioner eller ministerier i arbetet: inrikesministeriet, arbetsmarknadsministeriet och utrikesministeriet. I dag förefaller många medlemsstater tillämpa en mer inkluderande metod för beslutsfattande och genomförande, som också omfattar olika intressenter såsom experter och fristående organisationer i samband med beslutsfattandet eller genomförandet. Den historiska trenden visar att vissa medlemsstater har en lång tradition av invandring på grund av sina historiska kopplingar till vissa tredjeländer, medan andra har mindre erfarenhet och i vissa fall har varit tvungna att anpassa sina system efter anslutningen till EU. Flera andra medlemsstater har övergått från att vara utvandringsländer till att bli invandringsländer, vilket har ökat pressen på både deras asyl- och invandringssystem.

5.2.3.2. Mottagande-, återsändande- och integrationspolitik för ensamkommande barn och uppgifter om deras antal – en jämförande EU-studie

Studien syftade till att öka kunskaperna om politiken som rör ensamkommande barn inom EU, från en bedömning av vilka anledningar och omständigheter som ligger bakom inresan i EU till inreseförfaranden, mottagningsarrangemang inklusive integrationsåtgärder, gripanden, återsändanden och bästa praxis. Dessutom kollationerades också tillgänglig statistik om ensamkommande barn. Den tillgängliga informationen kan tjäna som en grund utifrån vilken beslutsfattarna kan bestämma om de vill skapa eller stärka nya initiativ med inriktning på denna sårbara grupp.

I den sammanfattande rapporten, som bygger på 22 nationella rapporter, lyftes flera olika och sammanlänkade skäl fram som anledningar och omständigheter för att resa in i EU, från flykt undan förföljelse och skyddsskäl till återförening med familjemedlemmar som redan finns i EU, ekonomiska skäl, en önskan om ett materiellt bättre liv eller till offer för trafficking eller människosmuggling. Även om inreseförfarandena, också kontrollen vid gränsen av ensamkommande barn som lämnar in en asylansökan, är väl etablerade och mer eller mindre harmoniserade mellan medlemsstaterna gäller detta inte i samma utsträckning i andra fall. I fråga om mottagandearrangemang är en av nyckelkomponenterna att en god man eller

liknande utses för ensamkommande barn som ansöker om asyl, bostad och andra faciliteter. Alla medlemsstater erbjuder, ibland som en del av sina integrationsåtgärder, sjukvård, utbildning och, beroende på nationella villkor, sysselsättning. Kvarhållande av ensamkommande barn tillgrips i allmänhet endast som en ”sista utväg”, och vissa medlemsstater använder sig inte under några omständigheter av denna möjlighet. Även om medlemsstaterna gör ansträngningar och har fastställda förfaranden för att spåra det ensamkommande barnets familj i ursprungslandet, lyckas de i förhållandevis få fall. Återsändande till och reintegration av ensamkommande barn i ursprungsländerna sker i första hand bara om det anses vara för barnets bästa. I praktiken är antalet återsända, precis som antalet kvarhållna, i allmänhet lågt och den enda form av återsändande som förekommer är assisterat återsändande.

Resultaten av studien var avsedda användas för utvecklingen av kommissionens Handlingsplan för underåriga utan medföljande vuxen²⁵ antogs i maj 2010 som planerat i Stockholmsprogrammet. Dessutom genomfördes studien, som tidigare nämnts, i nära samarbete med Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, som genomförde en studie om asylsökande barn i EU-medlemsstaterna som separerats från sina föräldrar.

5.2.3.3. EU-program och -strategier för hjälp till återvändande till och reintegration i tredjeländer

Syftet med studien var att sprida aktuell kunskap bland medlemsstaterna och därmed bidra till utvecklingen av politik och program för att underlätta assisterat återsändande av bl.a. asylsökande vilkas ansökningar har förfallit eller migranter med annan status som har beslutat att återvända hem. Den sammanfattande rapporten om studien förväntas läggas fram senast i slutet av 2010.

5.2.3.4. Olika nationella praktiker för att bevilja skyddsstatus som inte harmoniserats inom EU

Syftet med studien var att analysera olika nationell praxis vad gäller beviljande av skyddsstatus som inte harmoniserats inom EU, dvs. varje form av status som inte omfattas av minimidirektivet²⁶ och direktivet om tillfälligt skydd²⁷. Den syftade också till att undersöka allmänna trender och omfattningen av beviljad skyddsstatus med stöd i nationell lag, subsidiärt skydd som en del av EU-lagstiftningen och flyktingstatus enligt Genèvekonventionen.

Den sammanfattande rapporten, som bygger på 23 nationella rapporter, visade att över två tredjedelar av EU-medlemsstaterna beviljar flyktingstatus som inte är harmoniserad av EU. Dessutom föreligger ett stort antal skäl till att bevilja stöd som inte harmoniserats inom EU som ger skyddsstatus inom EU (t.ex. medicinska skäl, familjeskäl och offer för miljökatastrofer). Dessutom föreligger en betydande variation mellan medlemsstaterna med avseende på skäl, förfaranden, rättigheter, vistelsens längd och omfattningen av genomförandet på deras territorium av skyddsstatus som inte är harmoniserad inom EU. Detta gör situationen mycket komplex som vill ansöka, eller står i begrepp att ansöka om skydd inom EU. Vem som beviljas skydd, hur och i vilken omfattning (rättigheter och vistelsens längd) skiljer sig från en medlemsstat till en annan. Medan vissa former av skyddsstatus som

²⁵ KOM(2010) 213

²⁶ Rådets direktiv 2004/83/EG

²⁷ Rådets direktiv 2001/55/EG

inte är harmoniserade inom EU ”orienterar sig” mot Genèvekonventionens skyddsbegrepp, är det ovisst om andra, såsom tillfälligt uppehållstillstånd, vilka beviljas en stor mängd tredjelandsmedborgare utanför asylprocessen, egentligen utgör ”skydd”.

5.2.4. Särskilda undersökningar

De nationella särskilda undersökningarna är ett viktigt, flexibelt och mycket användbart verktyg för att informationsinsamling. Varje nationell kontaktpunkt och kommissionen har rätt att inleda en särskild undersökning. Vanligen har de nationella kontaktpunkterna fyra veckor på sig att besvara frågorna i en särskild undersökning, varefter samtliga svar sammanställs och cirkuleras inom åtta veckor efter den dag då undersökningen inleddes. Efter samtycke från respektive nationell kontaktpunkt offentliggörs också svaren på nätverkets hemsida²⁸.

Verksamheten har intensifierades avsevärt sedan starten, med 43 % fler undersökningar 2009 än 2008. Totalt inleddes 62 särskilda undersökningar 2008 och 89 (7–8 i månaden) 2009. På senare tid har varje undersökning genomsnittligen innehållit svar från 23 medlemsstater.

Ämnena för de särskilda undersökningarna varierar från undersökningar av vilken praxis som följs i medlemsstaterna, såsom övervakning av utlänningar, program till stöd för traffickingoffer och bruket av nationella databaser över fingeravtryck, till undersökningar av vilka villkor och krav som finns i medlemsstaterna, exempelvis i samband med uppehållstillstånd av medicinska skäl, integrationsvillkor för tredjelandsmedborgare som uppehåller sig i landet under lång tid. Andra särskilda undersökningar har gällt medlemsstaternas reaktioner på senare tiders händelser, såsom jordbävningen på Haiti och hävandet av viseringskraven för personer från f.d. jugoslaviska republiken Montenegro och Serbien. Kommissionen har också utnyttjat den värdefulla information som lämnats inom ramen för denna mekanism för att stödja utvecklingen av initiativ, senast med inriktning på ett enda tillstånd, samt på säsongarbetare och förflyttningar inom ett internationellt företag.

5.3. Insamling och tillhandahållande av information och uppgifternas jämförbarhet

Genom systematisk insamling av information spridning av denna fungerar nätverket som ett verktyg för att underlätta informationsutbyte och förbättra jämförbarheten.

5.3.1. System för informationsutbyte

Syftet med nätverkets system för informationsutbyte är att det ska fungera som ett arkiv med en sökfunktion för handlingar som nätverket märkt som relevanta för dess verksamhet. Dessa handlingar är exempelvis information om nationell lagstiftning, rättspraxis och politik, genomförandet av EU-lagstiftning på nationell nivå, officiell nationell och annan statistik (ej från Eurostat) samt en förteckning över de nationella kontaktpunkterna och deras nationella medlemmar plus samarbetsorgan inom EU. Dessutom ska de innehålla pressklipp och andra medieinslag. Tanken är att en nationell kontaktpunkt lägger in handlingar som det har hänvisats till vid utarbetandet av deras nationella rapport om en viss insats.

I och med att rådets beslut 2008/381/EG antogs blev det möjligt att utse en ny tjänsteleverantör, iLiCONN, som kunde ta över driften av systemet och göra det fullt operationellt. iLiCONN:s inledande insatser var inriktade på förståelse av systemets funktion

²⁸ <http://emn.sarenet.es/Downloads/prepareShowFiles.do?directoryID=115>

och uppbyggnad för att företaget sedan skulle kunna förbättra det. Ett möte för att ta fram nya idéer anordnades i december 2009 av de nationella kontaktpunkterna för att diskutera hur systemet skulle kunna användas samt hur man bör gå tillväga för att lagra data och ge allmänheten tillgång till informationen.

5.3.2. *Nätverkets ordlista och tesaurus*

Syftet med nätverkets flerspråkiga ordlista över termer som rör asyl och migration är bl.a. att underlätta jämförelser mellan EU-medlemsstaterna genom användning av och gemensam förståelse av de termer och definitioner som den innehåller. Ordlistan ska tjäna som ett användbart referensdokument för de nationella kontaktpunkterna och deras nationella nätverksmedlemmar samt för andra som är verksamma på asyl- och migrationsområdet.

Om beslutsfattare, de verksamma på fältet i medlemsstaterna och EU-institutionerna använder och förstår relevant terminologi i ordlistan kan de bättre jämföra sin nationella situation och erfarenhet och därmed harmoniera politiska begrepp. Förhoppningen är också att nätverkets ordlista kommer att uppmuntra media att använda sig av en mer korrekt terminologi i rapporteringen om asyl och migration. Detta underlättas ytterligare genom översättningen av ordlistans termer till många olika medlemsstaters språk. Det stora antalet termer, som f.n. totalt uppgår till omkring 300, speglar också asyl- och migrationsfrågornas komplexitet. Definitionerna i ordlistan översätts också till andra EU-språk, f.n. franska, tyska, italienska, portugisiska och spanska.

Nätverkets utarbetande av ordlistan har skett i *Glossary and Thesaurus Working Group*. Arbetsgruppen har sammanträtt ungefär var 6–8 vecka under fyra år. Deltagarna var i första hand Europeiska kommissionen (GD Inrikes frågor, Eurostat och GD Översättning) samt berörda de nationella kontaktpunkterna. Övriga deltagare var byrån för de grundläggande rättigheterna och experter från de nationella kontaktpunkternas nätverk. Vid varje möte diskuteras, definieras och fastställs termer. Arbetsgruppens medlemmar har också till uppgift att översätta och vidareutveckla termer mellan mötena.

Den första offentliga versionen av nätverkets ordlista publicerades den 4 augusti 2009. Den spreds till ledamöterna av nätverkets styrelse, företrädare för GD Rättvisa, frihet och säkerhet och andra EU-organ och -institutioner, till de ständiga representationerna och andra berörda parter. Under 2010 utarbetades en tryckt version av ordlistan²⁹ med över 2 000 exemplar spridda till berörda parter i medlemsstaterna och bland EU-institutionerna. Ordlistan kommer också att läggas upp på nätverkets hemsida som ett interaktivt verktyg.

Nästa steg, som tas under 2010, är att ytterligare utveckla nätverkets tesaurus i syfte att underlätta eftersökning av handlingar inom nätverkets system för informationsutbyte.

5.4. Ett synligare nätverk

Flera steg har tagits för att lyfta fram nätverket för beslutsfattare på nationell nivå och EU-nivå samt för att informera allmänheten om dess mål och den nuvarande och framtida verksamheten. Dessa ansträngningar intensifierades under 2010, särskilt efter utnämmandet av två tjänsteleverantörer till de nationella kontaktpunkterna.

²⁹ Nätverkets ordlista: ISBN 978-92-79-14979-5 (January 2010), också tillgänglig här: <http://emn.sarenet.es/Downloads/prepareShowFiles.do?directoryID=117>.

5.4.1. Nationell nivå

De nationella kontaktpunkterna och styrelsens medlemmar har aktivt bidragit till att nätverket blivit synligare i medlemsstaterna. Detta har skett genom en lång rad insatser, också organiserandet av konferenser och andra arrangemang, nationella nätverksmöten osv. Dessa arrangemang var ett lämpligt tillfälle att rapportera om vad nätverket gör och att bredda de nationella nätverken. Vissa av de nationella kontaktpunkterna deltog också i arrangemang som organiserades av andra berörda parter och presenterade nätverket i dessa sammanhang.

Andra åtgärder från de nationella kontaktpunkternas sida för att synliggöra nätverket var:

- utarbetandet av hemsidor åt de nationella kontaktpunkterna,
- utarbetandet av nationella kommunikations- och informationsstrategier,
- översättning av de sammanfattande rapporter som utarbetas av nätverket, och
- cirkulation av nyhetsbrev (från de nationella kontaktpunkterna och nätverket).

5.4.2. Nätverkets hemsida (<http://emn.sarenet.es>)

Nätverkets hemsida lanserades under nätverkets uppbyggnadsfas. Tanken är inte bara att den ska förse allmänheten med information om nätverket och resultaten av dess arbete utan den ska också vara en portal där nätverksmedlemmar får tillgång till systemet för informationsutbyte. En del av tjänsteleverantören iLiCONN:s arbete är att omstrukturera och nystarta hemsida under år 2010. Nätverkets hemsida kommer då också att ge tillgång till nätverkets nyhetsbrev som utkommer fr.o.m. hösten 2010.

För närvarande har hemsidan omkring 10 000 besök i månaden. Under 2010 har ansträngningar gjorts för att informera en ännu bredare publik om att hemsidan finns.

5.4.3. Information om resultaten av nätverkets arbete

I enlighet med nätverkets mandat får allmänheten tillgång till alla dess resultat på nätverkets hemsida, men de presenteras också i samband med arbetsseminarier, seminarier, möten och konferenser på EU-nivå och nationellt. Exempelvis anordnade de nationella kontaktpunkterna ett arbetsseminarium om ensamkommande barn i Europa, deras situation, erfarenheter och perspektiv som ett inslag inom Metropolis 2009, och de avser även att delta i Metropolitkonferensen 2010 om rättvisa och migration och tillhörighetens paradox.³⁰ Syftet med deltagandet är att visa upp nätverket och dess resultat för en större publik och därmed betona nätverkets roll i tillhandahållandet av information till stöd för beslutsfattare.

Arbetsprogrammen för 2008 och 2009 betonade vikten av att sprida nätverkets produkter och resultat. År 2010 betonades en vidare spridning av nätverkens produkter och resultat. Detta kommer att ske genom att nätverkets nyhetsbrev utvecklas, nystarten av nätverkets hemsida som den beskrivs i avsnitt 0. ovan, inklusive en möjlighet till on-lineregistrering för att få nätverkets nyhetsbrev samt ytterligare insatser för att vidga nätverkets målgrupper. Därför kommer en informationsstrategi att utvecklas för att ”inrikta sig på” och ”strömlinjeforma” insatser som syftar till att öka nätverkets synlighet och garantera den mest effektiva

³⁰ Den 4–8 oktober 2010 i den Haag, Nederländerna.

spridningen av dess produkter. Nätverket har redan producerat och uppdaterar regelbundet ett "informationsblad" med uppgifter om nätverket, dess mandat, roll, medlemmar och hittillsvarande resultat.